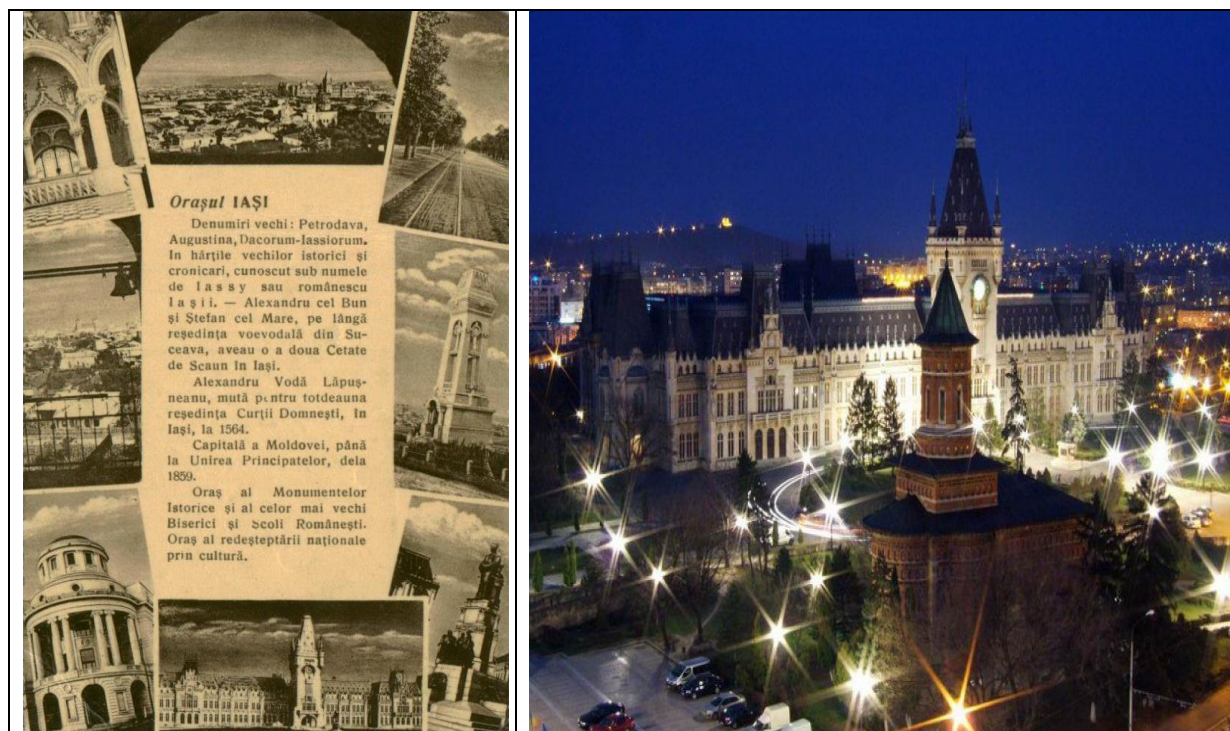

2011 CENTENAR

SPITALUL CLINIC DE BOLI INFECTIOASE "Sfanta Parascheva" IASI

- UN SECOL DE DARUIRE SI LUPTA IN MEDICINA IESEANA -

Preambul

Moldova - rascruce de drumuri

"Cito - Longe - Tarde"

Inceputurile organizarii medicale

De la gand la fapta

Pavilion de izolare - "Spitalul Izolare"

1911 - Spitalul Clinic de Boli Infectioase Izolarea Iasi

1920 Noi orizonturi

1922 Prof. Dr. Mihai CIUCA

1929 Prof. Dr. Al. SLATINEANU

1937 Prof. Dr. I. BALTEANU

Anii de razboi

1942 Prof. Dr. Maria FRANCHE

1962 Prof. Dr. Alla VATA

1983 Prof. Dr. Stefan DUMITRIU

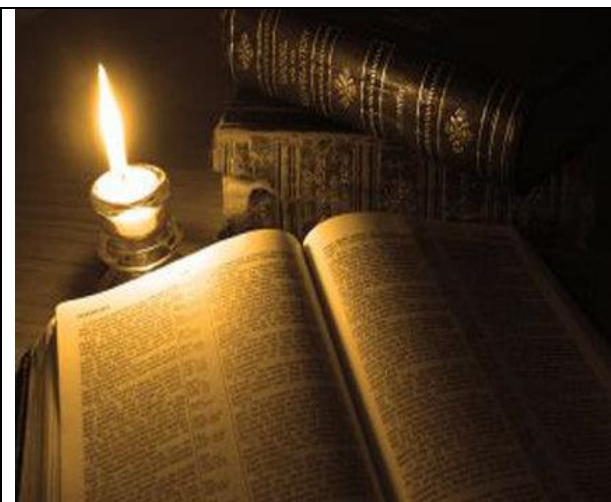
1989

1993 Prof. Dr. Vasile LUCA

2008 Prof. Dr. Carmen Mihaela DOROBAT

2011 - Spitalul Clinic de Boli Infectioase "Sfanta Parascheva" Iasi

PREAMBUL

Pastrarea memoriei faptelor, a vremurilor si a oamenilor este o **obligatie** in primul rand de ordin istoric si, in acelasi timp, o **datorie** fata de inaintasi iar unirea timpurilor trecute cu cele actuale este imperios necesara pentru asigurarea progresului, pentru a putea vorbi de rezistenta, continuitate, permanenta si perspective.

Secolele 16,17,18 si 19 - pana spre 1830 - au fost perioade de grea incercare pentru Moldova si orasul Iasi si din punctul de vedere al bolilor infectioase.

"Ciurma nu vine din stricaciunea aerului – spune Dimitrie Cantemir – ci vine prin corabiile egiptene sau constantinopolitane care sosesc la Galati".

In Istoria Imperiului Otoman Cantemir deplange soarta Domnitei Ruxandra – ceruta in casatorie de Matei Basarab – care, imbolnavindu-se de varsat (variola), *"si-a pierdut nu doar frumusetea ci inca si un ochi"*.

MOLDOVA - RASCRUCE DE DRUMURI

Harta Moldovei de Dimitrie Cantemir.

Foto: Gr. Avakian, Acad. Rom.

Situata geografic la rascrucea drumurilor caravanelor ce mijloceau schimburile economice dintre Occident si Orient, aflata in calea popoarelor ce migrau dinspre continentul asiatic spre Europa, **Moldova** a fost permanent expusa bolilor "pestilente" (lepra, ciuma, variola, malaria). Acestea au evoluat in paralel cu o serie de alte boli contagioase a caror cadru nosografic s-a fixat mult mai tarziu.

1770 Epidemie de pesta - descrisa de medicul rus Gustav Orraeus. Iasul a pierdut **jumatate** din populatia si armatele sale.

1822 Consulul Rusiei la Iasi scria celui de la Constantinopol: "zgomot de ciuma exista de mai multe saptamani, angina este multa dar nu ciuma."

1830 Epidemie de holera in toata Moldova. Medicul orasului Iasi, Eustatiu Rolla cade la datorie.

1840 si in anii urmasori, febra tifoida (lingoare) apare constant mentionata in rapoartele medicale ale Spitalului Sf. Spiridon din Iasi

1917 - anul denumit plastic de catre medicul sef al orasului Iasi - Dr. Fluor - an de "calamitate epidemiologica" pentru acest oras inregistreaza 3260 cazuri de tifos exantematic, 1478 cazuri de febra recurenta si 1376 cazuri de febra tifoida.

"CITO-LONGE-TARDE"

In fata acestor dificultati nu a existat resemnare, ci o atitudine proactiva, inspirata de cunostintele medicale ale timpului. Multe documente mentioneaza faptul ca toate progresele din domeniul igienei utilizate in Occident pentru combaterea epidemiilor, erau cunoscute si folosite si la noi. Cu alte cuvinte, aforismul medical "cito-longe-tarde" a fost cunoscut si practicat pe scara larga.

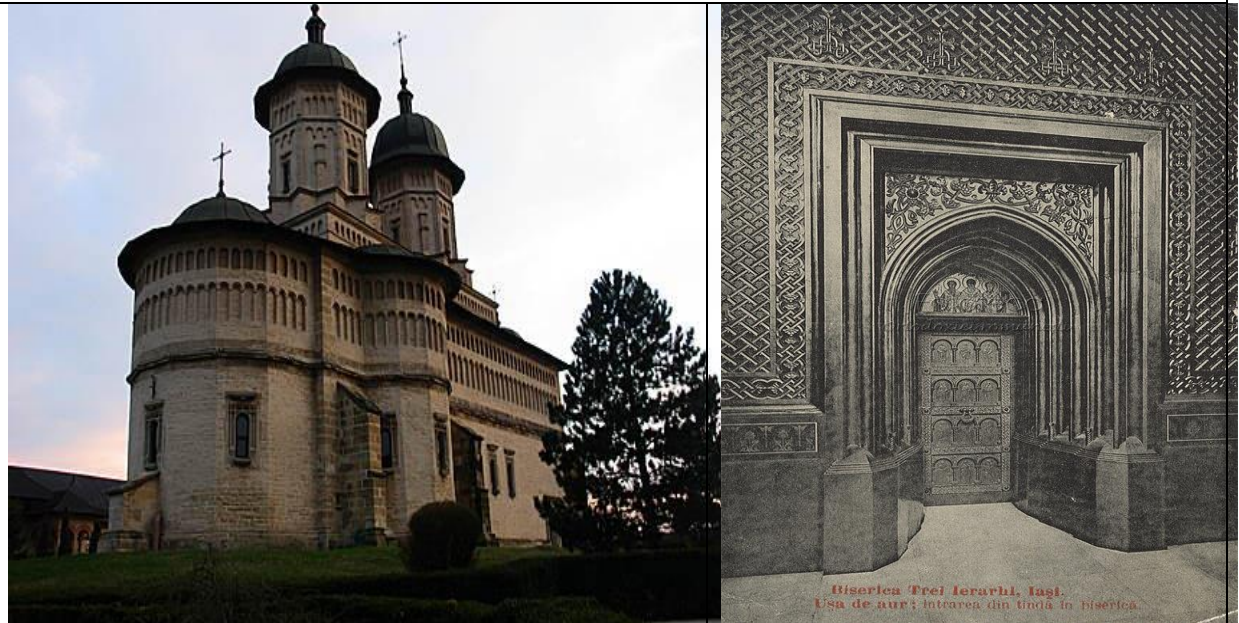
Rapiditatea cu care este adoptata variolizarea ca mijloc profilactic si ulterior seroterapia difteriei, subliniaza viteza de circulatie a cunostintelor medicale si receptivitatea la nou a corpului medical.

La 17 decembrie 1894 - **numai cateva luni** dupa ce Roux la Congresul de igiena de la Budapesta si Behring la Congresul de naturalisti din Viena au comunicat lumii tratamentul cu ser antidifteric - acest tratament se aplica pentru prima oara la Iasi.

Aceasta succinta si incompleta trecere in revista a prezentei si extinderii unor boli infectioase pe teritoriul Moldovei si Iasilor contureaza problemele ce au confruntat generatiile trecute si conditiile care au determinat masurile de combatere a acestor boli, printre care se numara si realizarea lacasurilor de izolare si tratament al acestora.

INCEPUTURILE ORGANIZARII MEDICALE

La noi, primele spitale au luat nastere in manastiri. Primul locas pomenit in acest sens la Iasi este manastirea "Trisfetitelor" sau " Trei Ierarhi".

De la ideea "fugii" din calea "molimelor" la ideea refugiului in manastiri a trebuit sa treaca un secol. Asa cum vom vedea in continuare, de la aceasta ultima etapa si pana la primirea bolnavilor in diferite spitale, a trebuit sa mai treaca un secol.

1777 - Grigore Alexandru Ghica statorniceste un doctor al orasului Iasi si initiaza o administratie medicala, "*Casa Doftorilor*".

1785 Alexandru Ion Mavrocordat (Filaris) infiinteaza postul de "*Doctor al Tarii*" – cel mai de seama medic al Moldovei.

1812-1819 se dezvolta Epitropia Casei Doftorilor

Aceste inceputuri de organizare medicala, impuse de o realitate adeseori necrutatoare, cunosc o dezvoltare corespunzatoare progreselor culturale ale timpului.

In acest ansamblu si sub influenta ideilor novatoare din Apus si Rasarit, ia fiinta in 1830, "*Cercul iesean de citire medicala*", care se va transforma ulterior (1932) in "*Societatea Doftoriceasca Moldo-Romanica*" iar in 1833, in "*Societatea Medico-Istoriei Naturale*". In jurul acestui focar de cultura medicala – primul din tara - s-a creat la Iasi un climat medical de o deosebita exigenta, cu o valoare stiintifica recunoscuta peste hotare.

DE LA GAND LA FAPTA:

de la ideea unor sectii separate (pavilioane de izolare) la cea a constituirii spitalului pentru bolile contagioase.

Ideea crearii unor sectii separate pentru bolile contagioase a avut nevoie de 5-6 decenii pentru materializare iar trecerea de la sectii permanente la spitalul permanent de boli contagioase a mai durat inca doua decenii.

Organizarea unei izolari metodice in spitale generale si speciale s-a desfasurat foarte lent desi a fost studiata si recomandata la congresele internationale de igiena (Paris 1878, Viena 1887, Londra 1891, Paris 1900)

Primele spitale de boli contagioase apar in SUA (Boston-1712; Manhattan – 1739) apoi in Anglia 1746. In a doua jumătate a secolului 19, astfel de spitale apar la Paris, Viena, Petresburg, Moscova, Budapesta etc.

La Bucuresti, spitalul de boli contagioase se constituie la Colentina, intre anii 1892-1893.

La Iasi, ideea infiintarii unui spital permanent pentru boli contagioase, apare prima oara in 1880, intr-o corespondenta adresata Epitropiei Spitalului Sf. Spiridon, la sugestia Consiliului de Igiena.

“Materializarea” ideii unor pavilioane permanente de boli contagioase apare pentru prima data in bugetul Epitropiei Sf. Spiridon, abia in cursul anului 1906.

Ideea crearii unor sectii speciale pentru bolile lipicioae (infecioase) apare pentru prima oara la **Epitropul si poetul Costache Conachi** in 1837, in cadrul unui plan pentru un nou spital in Copou.

Costache Conachi 1777-1849

Mare boier si mare proprietar, figura contradictorie in epoca pentru ca pleda pentru luminarea poporului, a facut un proiect de reforma a invatamantului in Moldova pe principiul “*studiul trebuie sa aiba un scop moral*”. A luat parte la redactarea Regulamentului Organic, formuland unele articole care aveau in vedere unirea Principatelor.

Aceeasi idee apare in 1842 intr-un raport intocmit de catre **Protomedicul Moldovei, Dr. Gh. Cuciureanu**, intors dintr-o vizita de studii in Franta, Anglia si Germania.

Dr. Anastasie Fatu (medic de quartal în Iasi, profesor la Institutul Gregorian, Epitrop al Casei Sf. Spiridon si profesor de anatomie comparata la Facultatea de Stiinte a Universitatii Iasi) in "*Proiect de reorganizare a politiei sanitare in Romania*", aparut in 1863 la Iasi, reia ideea necesitatii sectiilor separate pentru bolile lipicioase.

PAVILION DE IZOLARE

"SPITALUL IZOLARE"

Intre anii 1893-1894 se infiinteaza un pavilion de izolare pe langa Spitalul Pascanu, descris in documentele vremii ca o "*casa compusa din 12 camere mici, comunicand doua cate doua intre ele, iar toate impreuna printr-un cerdac comun.*"

Din tezele doctorale publicate intre anii 1900-1903 rezulta ca la denumirea Spitalului Cantacuzino-Pascanu s-a adaugat si acea de "**PAVILIONUL DE BOLI INFECTIOASE**"

Dupa 1905, acest pavilion cu 20 de paturi trece sub conducerea clinicii infantile, primind numele de "**Spitalul Izolare**"

Spitalul Cantacuzino-Pascanu (Palatul Cantacuzino-Pascanu) fosta Primarie a Iasului - azi Starea Civila.

Familia Cantacuzino-Pascanu, descendenta din imparatii bizantini, a fost una dintre cele mai instarite familii din Moldova.

In anul 1908, gasim Pavilionul de izolare de la Spitalul Cantacuzino-Pascanu (probabil Pavilionul 1) sub denumirea de "**SPITAL DE IZOLARE AL COMUNEI IASI**", pregatit sa primeasca eventualele cazuri de holera din Rusia. Doctorul Gheorghe Botez a fost angajat pentru a conduce aceasta actiune, bolnavii fiind mutati in cazarma pompierilor din strada Bucsinescu.

Epidemiile de febra tifoida din 1909 si 1911 au dat un impuls deosebit

infiintarii **viitorului spital de boli infectioase**, discutia acestui deziderat depasind forurile sanitare si administrative, antrenand si opinia publica. Ziarele "*Opinia*", "*Miscarea*" si "*Evenimentul*" au consacrat coloane intregi acestei probleme, alaturi de o alta realizare care a dus la **reducerea morbiditatii** prin febra tifoida, instalarea in 1911 a conductei de apa Timisesti-Iasi. "*Aducerea apei la Iasi este cel mai mare eveniment din viata orasului nostru... dupa Unirea din 24 ianuarie 1859*", consemna ziarul "*Evenimentul*" la 14 februarie 1911.

La 18 iunie 1908 este inregistrata la Primaria Comunei Iasi, cu Nr. 19141, cererea Epitropiei Spitalelor si Ospiciilor Casei Sf. Spiridon pentru obtinerea autorizatiei "*de a construi chiar in vara anului curent un spital de izolare pentru copii, compus din doua pavilioane impreuna cu dependintele lor.*"

Documentele ulterioare vorbesc în 1904 de "*noul Institut Lical de Domnisoare*" din str. Universitatii, nr. 24, care ocupa clădirea fostului Institut Varlam. Din documente reiese că din 1905-1906, în acest local a funcționat, până în aprilie 1908, Școala Comercială de Gradul I, rezultând că încetarea existenței acestor institute de învățământ coincide cu începerea construcției pavilioanelor de izolare pentru copii.

1 9 1 1

Spitalul Clinic de Boli Infecțioase Iași, având inițial 70 de paturi, își începe activitatea la 1 septembrie 1911, sub numele de "Spitalul de Boli Infecțioase - Izolarea", când se înregistrează și primele cazuri de febra tifoidă, confirmate ulterior.

Placa memorială, aflată în interiorul Pavilionului III, indică ca inițiator al înființării Spitalului de izolare pe **Dr. Anastasie FATU**, cărui se datorează alocarea primelor paturi de spital pentru îngrijirea copiilor.

1917

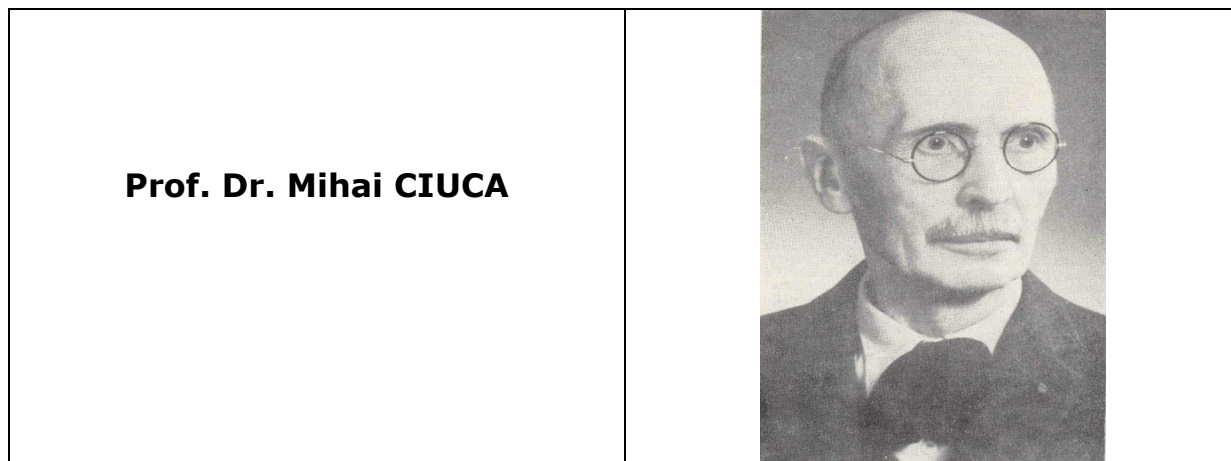
In anul 1917, in timpul Primului Razboi Mondial, pavilioanele de izolare sunt militarizate, in Spital internandu-se, in special, ranitii suferind de tifos exantematic si febra tifoida. Din toamna anului 1918 au inceput sa fie primiti si civili.

1920 NOI ORIZONTURI

Anul 1920 deschide noi orizonturi, prin semnarea - de catre Prof. Dr. Al. Slatineanu si Prof. Dr. N. Hortolomei, doi reprezentanti de frunte ai medicinei romanesti - a actului de "**independenta**".

Odata instalat ca director al Directiei Sanitare Civile, Prof. Dr. Al. Slatineanu a incheiat un contract cu Epitropia Sf. Spiridon pentru preluarea celor doua pavilioane de izolare pentru o perioada de 10 ani, pe care sa le administreze in regim de spital independent. Astfel a inceput organizarea Spitalului Izolarea, unde ulterior au fost create conditii moderne de activitate. In anul 1921 incepe constructia Pavilionului de primire a bolnavilor cu boli infectioase, unde se amenajeaza si Camera de deparazitare si se inzestreaza Spitalul cu o etuva Geneste Herscher.

1922

Ocuparea la 1 aprilie 1922 a Catedrei de Igiena de catre Prof. Dr. M. Ciuca, membru al Academiei Romane, constituie o **piatra de hotar** in existenta institutiei, indeplinind un **deziderat metodologic** al conceptiilor sale despre rolul igienei in practica medicala.

Considerand Igiena de neconceput fara cunoasterea bolilor infectioase, Prof. M. Ciuca conditioneaza primirea catedrei de asigurarea bazei materiale de predare, adica a activitatii nemijlocite in Spitalul "Izolarea".

Conceptiile sale - care imbinau intr-un tot unitar invatamantul, activitatea

spitaliceasca, activitatea de cercetare si rezolvarea problemelor de organizare sanitara - aduc Spitalul "Izolarea" in circuitul valorilor stiintifice universal recunoscute.

Sub atenta sa indrumare, are loc o dezvoltare continua a bazei materiale. Pe terenul Spitalului se construiesc Dispensarul de tuberculoza, Pavilionul de bucatarie si se etajeaza Pavilionul de primire a bolnavilor, actualul Triaj. Creste numarul de paturi la 140.

Numeroasele lucrari si participari la congrese nationale si internationale din perioada 1935-1939 atesta pregatirea si maturitatea colectivului format in jurul Acad. Prof. Dr. Mihai Ciuca.

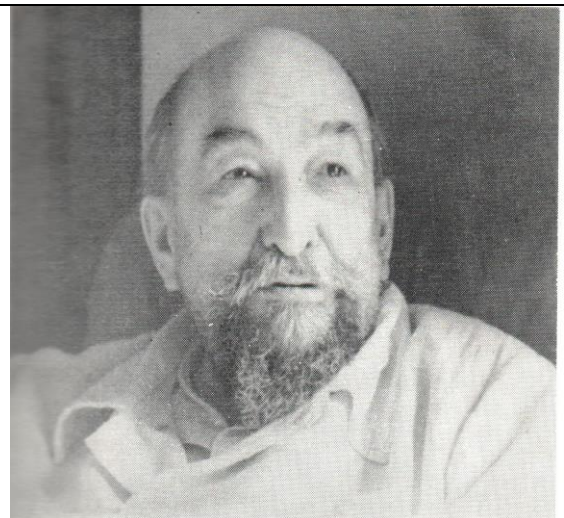
Inalta tinuta morala, autoexigenta, modestia, daruirea de sine, eruditia si perseverenta, dublate de o gandire umanista elevata, au caracterizat personalitatea remarcabila a Prof. Dr. Mihai Ciuca.

La acest izvor generos, sprijinit de Prof. Alexandru Slatineau si secondat de prietenul sau Prof. Ion Balteanu, si-au gasit sprijin, indrumare, intelegere si formare, personalitati de prim ordin in specialitatile Igiena, Microbiologie, Patologie infectioasa si Imunologie.

Scoala de clinicieni, igienisti si oameni de laborator creata de prof. dr. M. Ciuca, a facut din "Izolarea" un spital model, unde pentru posturile de interni candidau cei mai buni absolventi ai facultatii. 20 dintre acestia au devenit profesori universitari sau sefi de discipline.

1929

Prof. Dr. Al. SLATINEANU

In 1929 Prof. M. Ciuca este chemat la Sectia de Malarie a Ligii Natiunilor si lasa ca suplinitor oficial pe Prof. Al. Slatineanu.

Inzestrat cu deosebite calitati de organizator si constient de importanta

Spitalului de Izolare, Prof. Al. Slatineanu dovedeste un ritm invidiat de catre mai tinerii sai colegi, in actiunile de dezvoltare a Spitalului.

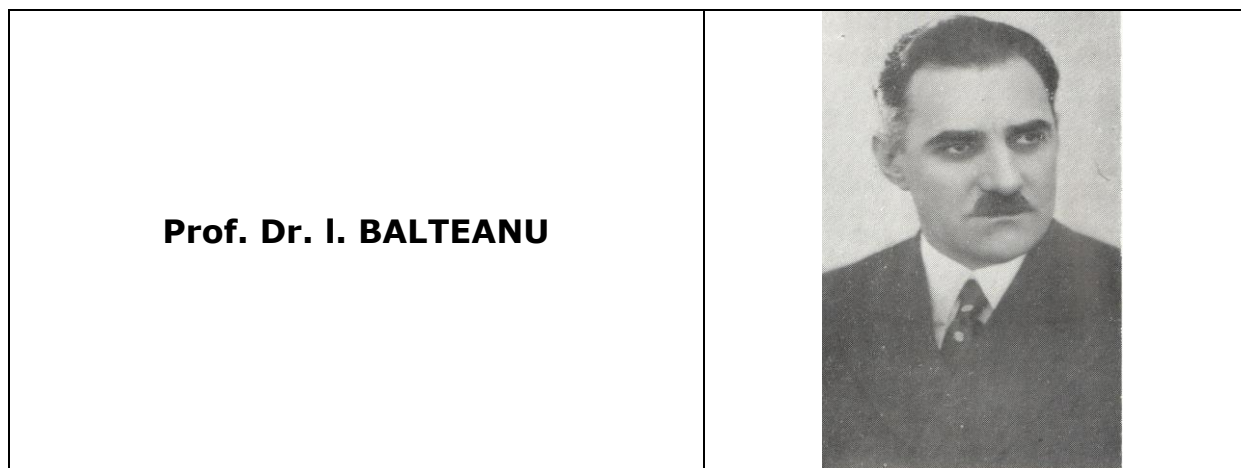
Spitalul trecand scriptic sub egida tehnica a Institutului de Igiena, Prof. Al. Slatineanu a avut posibilitatea largirii bazei materiale a acestuia si legarii activitatii de cercetare a Sectiei de biochimie a Institutului de patologia infectioasa.

Cu aceste posibilitati materiale la care s-au adaugat salariul sau si cel cedat de Prof. M. Ciuca – delegat pentru cursuri internationale de malariologie – se construiesc sala de operatie pentru bolnavii cu complicatii chirurgicale. Acest serviciu de chirurgie s-a bucurat de pretioasa colaborare a unor distinsi medici chirurgi ieseni: Dr. Vl. Butureanu, Dr. O. Franche, Prof. Dr. Gh. Chipail.

Sub conducerea Prof. Al. Slatineanu se achizitioneaza o instalatie de dezinfectie la Dispensarul stationar de tuberculoza, se creeaza un laborator, se modernizeaza incalzirea la bucataria spitalului etc.

Pana in 1937 Prof. Al. Slatineanu continua sa se ocupe indeaproape de conducerea Spitalului, in calitate de director al Institutului de Igiena.

1937

In 1937 directia spitalului este preluata de medicul primar Dr. I. Balteanu – profesor la Catedra de Igiena. Prof. Dr. I. Balteanu este un continuator fidel al programului inspirat de scoala medicala a Prof. I. Cantacuzino.

Astfel, anul 1937 se inscrie cu numeroase realizari in dezvoltarea Spitalului:

- se torna fundatia pentru anexa destinata izolarii difetriei la Pavilionul I;

- incep lucrarile de etajare a Pavilioanelor III si IV; se aduc transformari interioarelor Pavilionului II (parter si etaj);
- se definitiveaza achizitionarea unor imobile vecine avand ca destinatie Dispensarul de tuberculoza.

Intre 1938-1939 se continua actiunea de dezvoltare a Spitalului amenajandu-se morga, cu posibilitati de executare corecta a necropsiilor. La aceeasi cladire se adauga o baie pentru personal si o capela. Se etajeaza Pavilionul VI, realizandu-se noi saloane pentru bolnavi, locuinte pentru surori si o spalatorie semi-mecanizata.

La diligentele prof. dr. Al. Slatineanu, Rector al Universitatii din Iasi si Director al Institutului de Igiena, Ministerul Instructiunii creează la Iasi, în 1939, ca disciplina de sine stătătoare, o conferință de Boli Infectioase. Conferința este ocupată prin concurs de Maria Franche, medic primar al Spitalului din 1936.

Prof. Dr. I. Balteanu de la Catedra de Igiena, ramane la conducerea Spitalului pana la transferul sau la Bucuresti (1942), moment in care Conf. Dr. Maria Franche devine director al institutiei.

1942

Prof. Dr. Maria FRANCHE

Formata la scoala profesorilor Mihai Ciuca și I. Balteanu, dotata cu o rara putere de munca si o autoritate impunatoare, cu studii de perfectionare la Strassbourg, Paris si Berlin, Conf. Dr. Maria Franche dezvolta functionalitatea spitalului.

O problema care s-a impus cu stringenta a fost crearea unui laborator propriu al Spitalului si Clinicii, deoarece Laboratorul Regional de Bacteriologie inceteaza a mai ramane in incinta Spitalului (1943) iar Laboratorul Institutului de Igiena intrase in restructurare.

Realizarea a fost posibila printr-un efort deosebit al internilor si medicilor

serviciului. Redus initial la un minim de personal si la la un minim de investigatii, Laboratorul Spitalului clinic s-a dezvoltat armonios, asigurand treptat la nivel optim, investigatiile bacteriologice, serologice, hematologice si biochimice complexe, necesare diagnosticului si conduitei terapeutice moderne.

In aceasta perioada, numarul de paturi pentru bolnavi - incluzandu-l si pe cel al Dispensarului de tuberculoza - atinge cifra de 270.

ANII DE RAZBOI

Al Doilea Razboi Mondial a lasat urme adanci si asupra Spitalului Izolarea din Iasi, dispersand in buna parte colectivul medical.

Cu toate vitregiile si distrugerile cunoscute, **portile spitalului nu s-au inchis nici o zi.**

Anii de seceta si foamete care au urmat au gasit Spitalul cu conducerea si colectivul innoite.

Distrugerile care au insumat aproximativ 50% din bunurile imobiliare ale Spitalului, au fost treptat remediate.

Colectivul medical - format in cea mai mare parte in anii ce au urmat celui de al doilea razboi - preia efortul si exemplul Prof. Dr. Maria Franche.

In incinta Spitalului iau fiinta "*Centrul de ser convalescent*", "*Scoala de surori de spital*" si "*Sectia de nutritie*" (1948) condusa de Prof. Dr. I. Nitulescu, cu rol insemnat in actiunea de combatere a pelagrei.

Se infiinteaza rand pe rand, laboratoarele de bacteriologie, biochimie, electrocardiografie, precum si Serviciile de radiologie, O.R.L. si Terapie Intensiva, alaturi de Cabinetul Antirabic, serviciu extrem de util care va salva mii de vietii (actualmente singurul centru **autorizat** in urmarirea si instituirea profilaxiei antirabice din judet) si se amenajeaza Amfiteatrul Spitalului.

1952

- Punctul pentru tratamentul profilactic al rabiei pentru persoanele din teritoriu care necesitau spitalizare in acest scop (in perioada 1952-1970 au fost tratate in spital 3791 de persoane muscate de animale rabice sau cu potential rabigen);
- Serviciu de radiologie

1953 - Punctul de transfuzie

1954-1958 La directia spitalului se afla Dr. Mihail Tacu.

1954 - Serviciul O.R.L.

1955 - se pun baze noi Laboratorului de biochimie

1957 - Conform conceptiilor moderne de terapie intensiva ia fiinta in

Spital un Centru de asistenta respiratorie, inzebrat cu aparatura adecvata (doua aparate Engstrom, un biomotor, un aparat Kiffa, un aparat Lundia)

1958

La conducerea spitalului vine Dr. Eugen Besleaga, medic sef de regiune si medic primar, care timp de 27 ani s-a preocupat de buna gospodarie a Spitalului, numarul paturilor crescând la 400.

1961 – prin amenajarea boxelor la Pavilioanele III si IV parter se creeaza posibilitatea unei izolari adecvate si imbunatatirea conditiilor de spitalizare pentru bolnavii gravi.

1961 - 1962 construirea Spalatoriei si a Crematoriului.

1962

Prof. Dr. Alla VATA

In 1962, Prof. Dr. Maria Franche se retrage – dupa 40 de ani de activitate in domeniul sanitar – si conducerea Clinicii este preluata de Conf. Dr. Alla Vata, care devine profesor in 1970, functie pe care o onoreaza pâna in 1981.

Personalitate foarte apreciata pentru exigenta pregatirii profesionale, pentru ideatia noului si pentru exprimarea elevata, carteziana, cu care captiva auditoriul, Dr. Alla Vata a asigurat functionarea eficienta si armonioasa a Spitalului si a antrenat colectivul medical in numeroase manifestari stiintifice. Prof. Dr. Alla Vata este din 1996 Membru de onoare al Academiei de Stiinte Medicale.

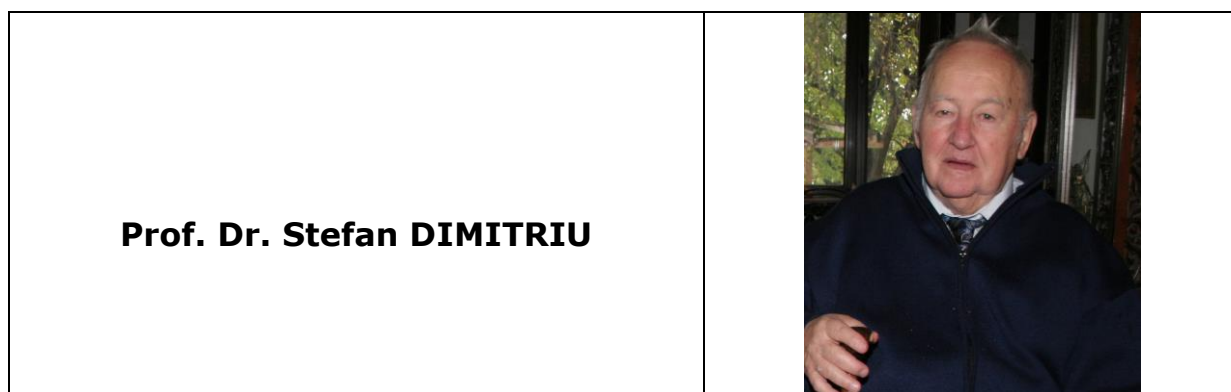
Atentia colectivului a fost orientata spre utilizarea si dezvoltarea acelor compartimente ale Spitalului in care progresele stiintifice si tehnicile noi au impus restructurari:

1964-1965 restructurarea Serviciului de primire a bolnavilor;

Realizarea unui Amfiteatru;
1965 - dotarea Serviciului radiologie cu aparatura noua;
amenajarea Serviciului de prosectura si dotarea acestuia cu
aparatura corespunzatoare;
1969 - realizarea noului local pentru Laboratorul de bacteriologie si
chimie; ; infiintarea Serviciului de dispensarizare a fostilor bolnavi
de hepatita epidemica; renovarea completa a Pavilionului I,
modificandu-se intrarea si partial destinatia incaperilor de la parter,
unde in locul Laboratorului, a fost amenajata Biblioteca si Sala de
lectura pentru studenti, medici si personalul spitalului.

In perioada 1981-1983 Clinica a fost condusa de catre Conf. dr. E.
Brauner iar la directia Spitalului Dr. Eugen Besleaga.

1983-1992

In 1983, preia conducerea Clinicii Seful de lucrari Dr. Stefan Dimitriu.
Preparator la Farmacologie I.M.F. Iasi (1948-1952). El si-a făcut intrarea
la Spitalul Clinic de Boli Infectioase in martie 1951 ca medic consultant
apoi ca secundar, specialist, primar (1964). Este promovat Sef de lucrari
in 1974, Conferentiar in 1990 si Profesor in 1991.

La directia Spitalului in aceasta perioada se vor afla:

1983 - 1986 Dr. Besleaga Eugen

1986 - 1990 Dr. Eugenia Obreja, medic primar de anatomie
patologica, doctor in stiinte medicale

1990 - 1992 Dr. Constantin Scurtu, medic primar, sef de lucrari

Dupa evenimentele din decembrie 1989, in conditiile trecerii la o
economie de piata si schimbarii anevoioase a sistemului ultracentralizat
intr-un sistem ce doreste garantarea drepturilor pacientilor si o asistenta
medicala calitativa si accesibila, Moldova a fost atinsa, rand pe rand, de
epidemii de rujeola, scarlatina, meningita virala, oreion, hepatita virala si
gripa. Rod al curentelor si spiritelor progresiste, Spitalul Clinic de Boli
Infectioase, care poarta acum si hramul "Sfintei Cuvioase Parascheva",
ocrotitoarea orasului Iasi si a intregii Moldove, le-a invins rand pe rand.

1993-2008

Prof. Dr. Vasile LUCA

1941-2009

Din octombrie 1993, conduce Clinica de Boli Infectioase din cadrul Spitalului de Boli Infectioase din Iasi, Conf. Dr. Vasile Luca, promovat profesor in 1995 si Director medical al Spitalului din 2002.

In 1996, se infiintează in Spital un compartiment HIV-SIDA cu 20 paturi iar din 1998, Spitalul este desemnat **Centru Regional pe Moldova pentru supravegherea si monitorizarea infectiei HIV-SIDA**, cu sediul in Pavilionul VII parter, coordonator fiind Prof. Dr. Vasile Luca.

Sub conducerea sa, s-a imbunatatit considerabil dotarea cu aparatura performanta, de ultima generatie pentru laboratoarele de microbiologie, chimie si biologie moleculara, aparatura ce permite diagnosticul virusologic cantitativ al infectiei cu HIV si cu virusurile hepatitice B si C (VHB, VHC).

Astfel, din 1999 a devenit posibila monitorizarea eficientei terapiei antiretrovirale. Din 2001, Spitalul are si un compartiment de 10 paturi pentru spitalizare de zi a pacientilor HIV-SIDA.

La directia Spitalului in aceasta perioada se vor afla:

- 1993 - 2002 Dr. Constantin Scurtu, medic primar, sef de lucrari
- 2002 - 2004 Dr. Liviu Jany Prisecariu care asigura interimatul. Sub conducerea sa s-au efectuat lucrari de dotare si reabilitare la laboratoarele de biochimie, hematologie, radiologie (refacere locatie) si prin finantare externa a fost reabilitat parterul Pavilionului VII – Compartimentul HIV-SIDA.
- 2004 - 2008 Prof. Dr. Carmen Mihaela Dorobat

2008 - prezent

Manager al Spitalului Clinic de Boli Infectioase «Sfanta Parascheva» Iasi si Seful Clinicii este Prof. Dr. Carmen Mihaela Dorobat.

**Prof. Dr. Carmen
Mihaela DOROBAT**

A absolvit Facultatea de Medicina in anul 1984 si a devenit cadru didactic al U.M.F. Iasi in anul 1999. A ocupat prin concurs, pozitiile didactice de Sef de lucrări, Conferentiar si Profesor - Disciplina de Boli Infectioase - Facultatea de Medicina Dentara. In rețeaua Ministerului Sanatatii, a parcurs rezidentiatul in specialitatea Boli Infectioase, devenind medic specialist în 1991 si medic primar în 1997.

Ca Presedinte al Centrului Regional HIV-SIDA Iasi, se implica atat in coordonarea medicală si universitara a Centrului, cat si in formarea medicilor in sistemul postuniversitar, organizarea de simpozioane cu specificul patologiei, pentru medicii infecționisti si nu numai.

Evolutia profesionala in cadrul U.M.F. "Gr. T. Popa" Iasi s-a materializat prin realizari meritorii atat sub raport didactic, cat si stiintific. Activitatea didactica, dezvoltata constant si dupa ultima promovare, se caracterizeaza prin adresabilitatea catre mai multe segmente ale sistemului educational medical universitar si post-universitar.

O activitate ampla si eficienta pe toate coordonatele *programului de studii finalizate cu licenta si absolvire* de la prezentarea de prelegeri bine documentate si atractive, conducerea de lucrari practice riguros sistematizate si stimulative pentru participanti, la indrumarea a numeroase lucrari de diploma, coordonarea de lucrari elaborate in cadrul cercurilor stiintifice studentesti.

De asemenea, este referent oficial in comisii de analiza a unor teze de doctorat, precum si membru in comisii de sustinere a unor examene, referate si proiecte de finalizare a studiilor in cadrul pregatirii doctorale.

Desfasoara constant activitate de indrumare in cadrul *Programului de rezidențiat* si are o activitate sustinuta in cadrul *Programului de Educatie Medicala Continua*, fiind lector-invitat la numeroase cursuri post-universitare.

In 2010 Prof. Dr. Carmen Dorobat este decorata de catre Presedintele Romaniei cu **Ordinul Meritul Sanitar in grad de Cavaler**, pentru contributia in cercetarea si practica medicala precum si in semn de apreciere a activitatii desfasurate in cadrul sistemului sanitar.

In aprilie 2011, in cadrul Conferintei Nationale de Management Medical Modern - Sinaia, Spitalul Clinic de Boli Infectioase Iasi primeste **Premiul pentru Management Medical Modern**, alaturi de inca doua spitale din tara.

Din 2011 Prof. Dr. Carmen Dorobat este prin concurs Director de Departament (MEDICALE II) - U.M.F. "Gr. T. Popa" Iasi.

Extinderea si brutalitatea fenomenului infectios a atras atentia cercetatorilor medicali din Iasi asupra acestui domeniu. Domeniul patologiei infectioase este terenul de intalnire intre: bacteriologie, virusologie, imunologie, epidemiologie, parazitologie, management si organizare sanitara. Aceste regiuni de frontiera ofera cercetatorului bine pregatit posibilitati extrem de favorabile insa studierea lor prezinta totodata cele mai mari dificultati.

Relatia dintre cercetarea stiintifica, invatamant si activitatea de ingrijire a bolnavilor in Spitalul Clinic de Boli Infectioase Iasi, sugereaza ideea "*vaselor comunicante*" atat in sensul circulatiei "*fluidului*" comun al notiunilor cat si in influenta reciproca a nivelului general in care se desfasoara aceste activitati.

ELITA SPITALULUI

LA CUMPANA DINTRE MILENII

De la stanga la dreapta:

Randul de sus:

Asist. Univ. Dr. Danut TEODOR, Sef de lucrari Dr. C-tin SCURTU, Asist. Univ. Dr. Vlad MANUCA, Asist. Univ. Dr. Andra TEODOR, Dr. Cristina NICOLAU, Conf. Dr. Egidia MIFTODE, Sef de lucrari Dr. Daniela LECA, Asist. Univ. Dr. Mihnea HURMUZACHE, Conf. Dr. Mihaela Catalina LUCA, Asist. Univ. Dr. Florica DANILA, Asist. Univ. Dr. A. VATA, Dr. Dana DIMITRIU, Sef de lucrari Dr. Carmen MANCIUC.

Randul de jos:

Prof. Dr. Doina MIHALACHE, Prof. Dr. Vasile LUCA, Prof. Dr. Doc. Alla VATA, Prof. Dr. Stefan DIMITRIU, Prof. Dr. Carmen Mihaela DOROBAT

Intr-o lume ce evolueaza egocentric, **etica medicala** a fost punctul nostru de sprijin. Ea ne-a insuflit actiunile, ne-a ajutat sa asezam la temelia eforturilor noastre medicale partea cea mai buna din noi insine pentru a duce mai departe "*povara bunatatii noastre*", nascuta din **iubirea** pentru **marea si misterioasa realitate a vietii fiintei umane**, cu suferintele si sperantele ei !